

Tudatformáló idegen lények

A mai napig látnak rendszeresen az égen furcsa jelenségeket nem csak külföldön, de Magyarországon is. Úgy tűnik viszont, mintha az UFO-észlelések ebben kimerülnének, és már alig van olyan magyar ember, aki földönkívüliekkel találkozott volna. Szerencsére akadnak kivételek, még ha olykor nem is merik felvállalni kilétüket különböző okok miatt. Ilyen B. Zoltán is, akit évek óta felkeresnek nem e világi látogatók, vagy éppen ő megy hozzájuk, és eközben számtalan spirituális élményt szerez.

Az 1990-es években több UFO-szemtanú is elmesélte élményeit a sajtónak, és sajnos emiatt negatív hatások érték őket a magánéletükben. Ismerősi körük megvetette őket, állásukat többen is elvesztették, és egyes újságírók gunyoros cikkeket jelentettek meg

Földönkívüli segítők vigyáznak ránk!

róluk. A kétezres évek után bár akadtak még olyanok, akik arcukat és nevüket felvállalva adták át tapasztalataikat a médiának, de mára ez szinte teljesen megszűnt idehaza. Éppen ezért többen is úgy hitték, hogy a magyar állampolgárokkal már nem történnek ilyen élmények, ami egyáltalán nem igaz. Zoltán jelenleg egy Budapest melletti településen él, és munkája miatt nem meri nyilvánosságra hozni élményeit – érthető okokból. Mindazonáltal szeretne volna, ha valakinek elmondhatja őket.

Különleges gyermekkor

A férfi már gyermekkorában pici zöld figurákat rajzolgatott, amiket malacemberkének hívott. Időnként találkozott is velük Budapesten, a Duna egy partszakaszán, méghozzá az éjszakák folyamán. A helyet csak utólag ismerte fel 7 évesen, amikor is oda járt horgász-

ni. Ilyenkor a vízből emelkedtek ki a kis teremtmények, és nagy szemei voltak. A fiú érdekes módon sosem érzett félelmet, inkább testvéri-családi rokonszenvet táplált irántuk. Hozzá kell tenni, hogy ezekből a találkozásokból Zoltán csak annyira emlékezett, hogy a parton sétál a lényekkel,

de másra nem. Az évek alatt sok paranormális jelenség történt a családban, amelyeknek a bátyja is részese volt. Nem tudni hogyan, de teljesen más világokban, olykor csarnokokban találták magukat, amik nem a mi fizikai síkunk részei. Sokféle lényt láttak, és végül valamiféle fényalagúttal jutottak haza. Azt hitték, csak álmodták az egészet, de a két testvér egymástól függetlenül ugyanazokról az élményekről számolt be egymásnak. Tizenévesen Zoltán rengetegszer álmodott furcsákat, és mindig jelenlétértéke volt, mintha mások is lennének körülötte. Rossz tanuló volt, és úgy vélte, hogy az iskolában nem az igazságot tanítják: diszlexiával küszködött, és igazi fekete báránként tekintett magára. Végül átélte az első szerelmi szakítását, és csalódottsága miatt egy paranormális tapasztalattal gazdagodott. Az iskolai táborban annyira mérges volt, hogy arra gondolt, bárcsak leszakadna az ég. Mindent elsöprő harag dolgozott benne, így óriási vihart szeretett volna, de ennek semmi jele nem látszott az égen. Egy órán keresztül csak erre koncentrált, aztán a vihar mindenki meglepetésére estére megérkezett. Rájött, hogy a harag érzete nem túl pozitív dolog, így

kezelnie kell ezt az érzést és a képességeit is.

Ugorjunk a nyolcvanas évekre, amikor is Zoltán 18 éves lett, és bevonult katonának Zalaegerszegrre. A laktanyában többedmagával látott egyszer egy UFO-t, egy több méteres fénylő gömböt, amiből egy másik is kivált, majd pár perc

múlva mindkettő eltűnt. Azonnal jelentették az eseményt az ügyeletes tisztnek, de az megparancsolta nekik, hogy hallgassanak az esetről, ha nem akarnak hadbíróság elé állni. A katonaságánál állandó volt egymás provokálása, amiből Zoltánnak annyira elege lett, hogy engedély nélkül elhagyta a laktanyát. Kiabálni kezdett az ég felé, arra gondolva, hogy ha már valakik állandóan mellette vannak, akkor tegyenek valamit, mert nem bírja tovább elviselni a sorsát. Másnapra egy furcsa csontkinövés lett, amivel elküldték orvoshoz, végül kisebb huzavona után leszerelhetett. Hamarosan már szuttogásokat is hallott, amiket iránymutatásnak velt, hogy mire ügyeljen, mit csináljon, vagy éppen mit ne. Amikor biztonsági őrként kezdett el dolgozni, a sugallatok hatására előre megérezte a tolvajokat, és el is kapta őket. Ekkoriban többször is látott fénylő UFO-t az égen.

Út Időn és téren át

Zoltán furcsa álmai nem szűntek meg, és ezekben mindig idegen lényekkel találkozott. Ez a szürkeké fajta volt, viszont nem voltak kopaszok, hanem fejükön fekete haj látszott. Rádásul

a gyerekkori kis zöld emberké is feltűntek időnként. A szuttogások és látomások is felélénkültek, és a férfi egy ébredési folyamatnak lett az átlója a 2000-es években. Előre megálmodta a felesége külsőjét, és a helyszínt is, ahol majd találkozni fognak, és mindez évekkel később valóban bekövetkezett. Zoltán szerette a természetet, és többször kirándultak a párjával. Egy ilyen alkalommal a Dunakanyarnál található Prépost-hegyen tartózkodtak, amikor egy ismeretlen eredetű, de csodálatos illatot kezdtek el érezni. Egyszer csak megjelent egy világító és csillogó pillangó, és rászállt Zoltánra. Eközben valamiféle energiát érzékelt, majd a pillangó elrepülése után kiderült, hogy meggyógyult az egyik betegségéből. Még aznap

révületbe esett, és egy asztrális utazás során a szobájából felrepült a hegy tetejére. Ott volt egy tipikus, a mesékből is jól ismert, görbe hátú öreganyó, aki felmutatott az égre, és egy óriási, kék színű energiagömb lebegett fölötte. Azt mondta, hogy régen a nagy királyok innen tudták az akaratukat megvalósítani a gömbön keresztül. Ne feledjük, hogy Pili és környéke számtalan legendának ad otthont. Zoltán egy másik élménye, amikor egy tudati kivetülés során egy asztrális-energetikai világban találta magát. Itt is voltak különböző lények, akik elkezdtek vizsgálgatni, mert megéreztek, hogy a világukban tartózkodik. Zoltán tudta, hogy van valamiféle teste, de nem fizikai, ráadásul ebben a közegben lebegve közlekedett. A lények végül elkapták, és a következő, amire emlékezett, hogy felébred az

ágyában. Már azt hitte, hogy valami nagyon furcsát álmodott, amikor meglátta a tükörben, hogy a szakálla meg-

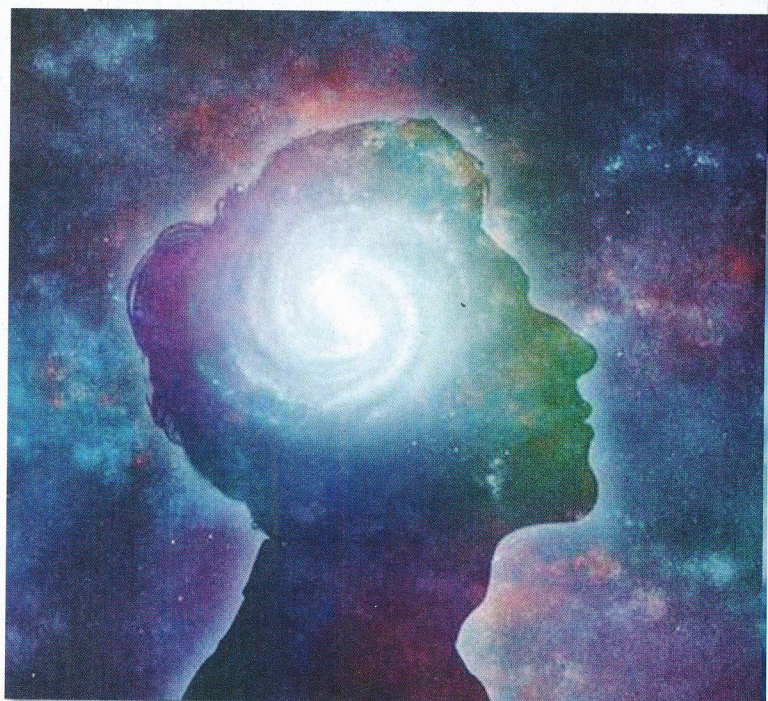
őszült. Rengeteg elmélet szól arról, hogy más világokban az idő nem úgy telik, mint a mi fizikai síkunkon, továbbá az UFO-elraboltak is idődilataciókat élnek át.

Spirituális tapasztalatok

Az égiektől csepegtetett információkkal, tudással és tapasztalatokkal Zoltán arra jutott, hogy az egyén egyre jobban Önmaga valójára ébredhet, megválthatja magát. Azok az emberek, akiknek hasonló élményeik vannak, nem valamiféle hősök, akik megmentik a világot, hanem képességeik révén egy új spirituális és szellemi evolúciót indíthatnak el. Más tudatállapotban láthatta, hogy mindenkinek van egy ragyogó sorsfonal, mely a múlt-jelen-jövő idejét is tartalmaz-

Nincsenek kiválasztottak!

Számos UFO-kontakt szerint a földönkívüliek valójában angyalok, vagy a mi szellemi vezetőink. Mindenki mellé ki van helyezve legalább egy, csak nem biztos, hogy az illető érzékelni tudja őket. Amennyiben valaki tudatilag fejlődni kezd, egyre szenzitívebb lesz, és képességei révén bármikor kapcsolatba léphet velük. Nincsenek tehát kiválasztottak, csak tudatos és kevésbé tudatos emberek.

za együttesen. Ezen a fonálon urálhatunk az időben előre és hátra, és tudatunk egyszerre több helyen is tartózkodhat, azaz egyszerre több életet is élhet, hogy tapasztalatokat szerezzen. A fonalak egy központi Logoszba – mondjuk a mi Napunkba – kapcsolódnak. A fizikai létsíkon túl van az asztrális világ, amelynek nincs szó szerinti kiterjedése, hanem egy állapot,

ami a temérdek isteni Logosznak és a tudatnak a kifejeződött akarat, melyek tapasztalnak a fizikai létben. Zoltán szerint világunk egy illúzió, a múlt, és csak a tapasztalat miatt vagyunk itt. A cél, hogy minden énünket megválthassuk, és ebben vannak segítségünkre az égiek, azaz a segítő szándékú földönkívüliek.

MISKOLCI LÁSZLÓ